

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1858/2020
24.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ул. ... чији је пуномоћник Никола Јовић, адвокат у ..., против туженог ДОО Дунавпревоз Бачка Паланка, чији је пуномоћник Петар Јанковић, адвокат у ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 795/20 од 04.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 24. децембра 2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против решења садржаног у првом ставу изреке, и против дела другог става изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 795/20 од 04.03.2020. године којим је потврђена првостепена пресуда у делу којим је поништено решење туженог број ../17 од 10.04.2017. године, као недозвољена.

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 795/20 од 04.03.2020. године у преосталом делу другог и у трећем ставу изреке, као неоснована.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П1 62/17 од 24.12.2019. године, одбијен је захтев тужиоца да суд поништи решења туженог бр. ../17 од 10.04.2017. године и број ../17 од 26.04.2017. године, као незаконита и да обавезе туженог да тужиоца врати на рад и то на радно место на којем је радио пре доношења оспореног решења. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 153.767,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је одбијен захтев за законске затезне камате на износ на име накнаде трошкова поступка од дана пресуђења до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 795/20 од 04.03.2020. године, ставом првим изреке, делимично је преиначено решење о трошковима поступка садржано у пресуди Основног суда у Бачкој Паланци П1 62/17 од 24.12.2019. године, тако што је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 124.517,00 динара са припадајућом затезном каматом. Ставом другим изреке, у преосталом делу одбијена је жалба и првостепена пресуда у одбијајућем делу и обавезујућем делу одлуке о трошковима парничног поступка - потврђена. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, којом пресуду побија у целости, из свих законом предвиђених разлога, у суштини са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду преиначи и усвоји у целости тужбени захтев, или да побијану пресуду укине и предмет врати на поновно одлучивање по жалби тужиоца.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду по ревизији тужиоца, по одредбама члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/2018 и 18/2020) и нашао да је ревизија недозвољена против решења садржаног у првом ставу изреке побијане пресуде, којим је, по жалби тужиоца, у корист тужиоца делимично преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди. У том делу ревизија је одбачена, по одредби члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку. У односу на одлуку у другом ставу изреке којом је првостепена пресуда потврђена у делу којим је поништено решење туженог број ../17 од 10.04.2017. године, о привременом удаљењу тужиоца са рада, ревизија је недозвољена, јер се не тиче одлуке у парници о спору о заснивању, постојању, нити о престанку радног односа, када је ревизија дозвољена по одредби члана 441. Закона о парничном поступку, нити је дозвољена по одредбама члана 403. Закона о парничном поступку. Зато је у том делу ревизија одбачена по одредби члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку. У односу на побијану пресуду у преосталом делу, ревизија је неоснована.

Побијана пресуда је донета без учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тужилац у ревизији описно истиче повреде одредаба парничног поступка учињене пред првостепеним судом, у вези одлучивања о доказним предлозима, примени правила о терету доказивања, извођења доказа – Правилника о раду туженог и вештачења, затим даје оцену налаза вештака и исказа сведока и законског заступника туженог, што нису законом предвиђени ревизијски разлози, према одредби члана 407. Закона о парничном поступку.

Ревизијом се побија правилност утврђеног чињеничног стања, што није дозвољен разлог за ревизију против побијане пресуде, према одредби члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, дана 10.04.2017. године под бр. ../17 тужени је донео решење на основу члана 165. тачка 3. и члана 192. Закона о раду, којим је тужиоца привремено удаљио са рада пре истека рока из члана 180. став 1. Закона о раду, у трајању од најдуже три месеца, почев од 11.04.2017. године. Истог дана је на основу члана 189. став 2. тачка 1. и 5. и члана 180. Закона о раду, члана 45. тачка 4. и 5. Правилника о раду и члана 14. став 1. тачка 4. и 5. Уговора о раду број ../16 од 12.02.2016. године упутио упозорење тужиоцу да због чињења повреда радне обавезе (несавесно или немарно извршава радне обавезе, незаконито располагање средствима друштва и злоупотреба положаја и прекорачење овлашћења, које повреде радне обавезе су утврђене Законом и уговором о раду), су испуњени услови за отказ уговора о раду. У образложењу овог упозорења се, између осталог, наводи да је тужилац као кондуктер на редовним аутобуским линијама у периоду од 01.12.2016. године до 06.02.2017. године, преправљао путне карте, те уносио мање износе у путне карте него што је наплатио од путника, а разлику цене

задржао за себе, те је на наведени начин тужилац оштетио туженог за укупан износ од 767.730,00 динара и да је вештачењем путем вештака из области графоскопије и трасеологије утврђено да је тужилац исправљао карте и уносио погрешан износ примљених средстава. Директор туженог је у циљу решавања овог проблема ангажовао сталног судског вештака из области графоскопије и трасеологије, коме су предочена документа у циљу вештачења, због чега је формирана и посебна комисија код туженог, да би испитала цео случај и прибавила сву документацију у циљу овог вештачења, пошто сваки кондуктер задужује у депоу одређени број карата по серијским бројевима, те исте мора да раздужи преко контролног листа. Директор туженог је на разговор позвао сва лица која су и раније по сазнањима туженог правила исте прекршаје. Тужилац је у присуству других лица рекао да је он то урадио и да ће вратити настали дуг, те да ће дати о наведеном изјаву са признањем оверену код нотара. У решењу туженог бр. ../17 од 26.04.2017. године је наведено да се тужиоцу отказује уговор о раду од 12.02.2016. године, који је усаглашени и пречишћени уговор о раду бр. ../2013 од 21.05.2013. године, да се отказ даје због повреде радне обавезе из члана 45. тачка 4. и 5. Правилника о раду и члана 14. став 1. тачка 4. и 5. Уговора о раду од 12.02.2016. године, зато што је запослени, тужилац, као кондуктер на редовним аутобуским линијама у периоду од 01.12.2016. године до 06.02.2017. године преправљао путне карте, уносио мање износе у путне карте него што је наплатио од путника. Вештачењем из области графоскопије и трасеологије је утврђено да је фалсификована 1491 аутобуска карта у децембру 2016. године, које је испуњавао и раздужио тужилац као кондуктер, да је фалсификована 1191 аутобуска карта у месецу јануару 2017. године, које је попуњавао и раздужио тужилац као кондуктер, док је у фебруару 2017. године фалсификована 241 аутобуска карта које је попуњавао и раздужио тужилац као кондуктер. Првостепени суд је оценом изведених доказа у поступку утврдио да тужилац јесте учинио повреде радне обавезе које му се стављају на терет побијаним решењима.

На основу овако утврђених чињеница, нижестепени судови су закључили да је решење о отказу уговора о раду законито, донето у законом предвиђеном поступку у складу са одредбом члана 185. став 1. и 2. Закона о раду, на основу одредаба члана 179. став 2. тачка 1. и 5. Закона о раду, члана 45. Правилника о раду тачка 4. и 5. и члана 14. став 1. тачка 4. и 5. Уговора о раду тужиоца од 12.02.2016. године, јер је тужилац учинио повреду радне обавезе тако што је као кондуктер на редовним аутобуским линијама у периоду од 01.12.2016. године до 06.02.2017. године преправљао путне карте, уносио мање износе у путне карте него што је наплаћивао од путника и разлику цене задржао за себе.

Тужилац у ревизији оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, да је тужилац фалсификовао карте, те истиче да је предложио вештачење на околност да ли су карте које су достављене уз одговор на тужбу преправљане, на који начин и ко је био задужен за наведене карте као кондуктер, који доказ није изведен. Међутим, како је наведено, према одредби члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, осим у случају из члана 403. став 2. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев одбијен, јер су за доношење оспореног решења о отказу уговора о раду тужиоца испуњени услови предвиђени одредбом члана 179. став 2. тачка 1. и 5. Закона о раду, због учињене повреде радне обавезе из члана 14. став 1. тачка 4. и 5.

Уговора о раду закљученог између тужиоца и туженог (незаконито располагање средствима Друштва и злоупотреба положаја и прекорачење овлашћења), кривицом запосленог, а решење је донето у законито спроведеном поступку. Ревидент се неосновано позива на одредбе Закона о раду из члана 163. став 5., о накнади штете коју запослени проузрокује послодавца, јер те одредбе нису од значаја за одлуку о тужбеном захтеву за поништај решења о отказу уговора о раду.

Према изнетом је ревизија одбијена као неоснована, применом члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић